
Minneord

OSS IMELLOM

Det er hinsides fatteevne, for å bruke et av hans egne favorittuttrykk: Tarjei Rygnestad ble rammet av akutt hjertesykdom 7. januar. Han døde uten å ha kommet til bevissthet 2. februar i en alder av 58 år. 11. februar ble han bisatt fra et overfylt Tilfredshet kapell i Trondheim.

Tarjei var spesialist i anesthesiologi og klinisk farmakologi. Han arbeidet som anestesilege, smertespesialist og som overlege og senere professor i klinisk farmakologi ved St. Olavs hospital, Klinikk Stokkan, Rosenborgklinikken og NTNU. Tarjei arbeidet også ved Giftinformasjonen samt ledet Den rettsmedisinske kommisjon og dens toksikologigruppe. Han var koordinator for legers videre- og etterutdanning i Trondheim og en mye brukt og høyt skattet underviser.

Tidlig i 1990-årene arbeidet Tarjei to år i det som best kan beskrives som en primitiv allmennpraksis på landsbygda i Zimbabwe. Hans egen kortversjon av denne tiden var omtrent slik: «Jeg var fastlege for ca. 120 000 mennesker. Det var jordgulv på kontoret og lite å hjelpe seg med. Da vi etter et år fikk en vekt å veie spedbarna på, følte det som et høyteknologisk gjennombrudd. Jeg skulle så gjerne dratt tilbake og fortsatt dette arbeidet.»

Det siste året ble den offentlige personen Tarjei Rygnestad sterkt assosiert med rettspsykiatrien i egenskap av ledervervet i Den rettsmedisinske kommisjon. Tarjei satt på mye og variert kompetanse, men psykiater var han ikke. Han var derfor heller aldri en del av den faglige kontrollvirksomheten som den rettspsykiatriske delen av kommisjonen har fått så mye kritikk for. At kritikken av både den rettspsykiatriske fagutøvelsen og av nedarvede saksbehandlingsrutiner i så stor grad ble rettet mot Tarjeis person, tjener mange i både medier og andre miljøer til liten ære.

Som fagmann var Tarjei hardtarbeidende, kunnskapssøkende og særdeles kompetent. Som kollega og venn var han alltid der; omtenkstom, stødig og lojal. Han viste også djervhet og mot ved aldri å legge skjul på hva han mente var riktig – og ved alltid å følge sitt svært godt kalibrerte indre kompass. For oss som hadde det privilegium både å kjenne ham og å arbeide sammen med ham, er han uerstattelig. Og noen har mistet enda mer: Tarjeis nærmeste, og spesielt hans to barn, Ingrid og Knut Olav, har nå tatt avskjed med en hovedveileder i det forskningsprosjektet et menneskeliv på mange måter er.

Tarjei Rygnestad fikk ikke et langt liv, men han brukte sin tilmålte tid godt. Han så, rørte ved og tok del i tilværelsen til så mange, var avholdt av alle som kjente ham og satte varige spor. Slike livsløp huskes lenge.

Publisert: 9. april 2013. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.13.0227

© Tidsskrift for Den norske legeförening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. juli 2026.